

lettelse for Hedeplantager er baade rimelig og nødvendig, hvis man vil fremme Hedens Beplantning i Fremtiden, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling. Uden at komme ind paa mange Betragtninger skal jeg blot sige, at jeg har den Overbevisning, at Lovforslaget vil virke i høj Grad til Gavn for Hedens Beplantning i Fremtiden. Jeg er ligesom det ærede Medlem Hr. Nørskov af den Mening, at man fra Samfundets Side bør fremme denne Sag. Den har for en stor Del af Jylland utvivlsomt ret store Fremtidsmuligheder, og man bør ikke lade Vanskeligheder af økonomisk og skattemæssig Art bevirke en Tilbagegang af Plantningerne.

A. C. Mortensen: Der er her Tale om den betydningsfulde Virksomhed, som det danske Hedeselskab udfolder ved at faa vore Heder beplantet, og jeg kan fuldtud tiltræde den Anerkendelse, som ydes det danske Hedeselskab. Jeg glæder mig derfor ogsaa over den Lettelse, som dette Lovforslag byder, men jeg vil samtidig udtale Haabet om, at naar Hedeselskabet nu faar denne betydelige Skattelettelse og opnaar denne Fordel — sammen med mange andre, der har private Plantager —, Virkningen da maa blive den, at Selskabet ikke er lige saa karrigt med Arbejdslønnen som hidtil. Det danske Hedeselskab synes desværre at anse det for sin Opgave at knibe Lønnen for Arbejderne ned til det lavest mulige. Det er meget beklageligt, at dette Selskab, der paa saa mange Omraader udfolder en saa udmærket Virksomhed, og som fortjener og faar Ros fra alle Kredse, optræder paa en saadan Maade, at de, der skal udføre det grove Arbejde ude i Skovene og Plantagerne, maa se paa Selskabet med onde Øjne. Ikke blot i sine egne Plantager, men ogsaa i de Plantager, som Selskabet fører Tilsyn med, søger det at bringe Arbejdslønnen ned paa saa lavt et Niveau som paa nogen Maade muligt. Det ærede Medlem Hr. Nørskov talte om, at der var mange, der fik lønnende Erhverv ude i disse Plantager. Det er desværre et meget daarligt lønnet Erhverv, og jeg haaber derfor, at de Lettelser, vi her byder Hedeselskabet og Plantageejerne i det hele taget, maa bevirke, at man i Fremtiden ikke vil optræde saa karrigt som hidtil overfor de Mennesker, der skal tjene deres Føde ved at arbejde i Skovene og Plantagerne; deres Kaar vil saa sandt ikke blive misundelsesværdige, selv om Selskabet ikke

vil være slet saa ivrigt efter at trykke deres Løn ned, som det har været hidtil.

J. C. Christensen: Det er ikke mange Ord, jeg har at sige ved denne Lejlighed udover at takke de forskellige Ordførere for deres velvillige Stilling til Lovforslaget. Hvis man vil have Plantningen fortsat som hidtil, er det en Nødvendighed, at man ikke fra Samfundets Side lægger saa store Byrder paa Plantagerne, som de har faaet i den senere Tid. Mens krigen stod paa, kunde Plantageejerne nogenlunde bære disse Byrder. Da viste det sig, at der blev god Afsætning paa det Fyrrebrænde, som Udflugsten kunde give. Medens der var saa god en Afsætning, kom Klagerne heller ikke frem over de stærkt stigende Skatter, som havde sin Grund i, at man mere og mere gik over fra Hartkornsskatter til Ejendomsskyld. Men Forholdet er jo ikke saaledes nu, at der er en saadan Afsætning for dette Brænde, som der var under Krigen. Derfor er nu de fleste Plantageejere nødt til, foruden den store Udgift, de har haft til Indkøb af daarlig Jord, og den store Udgift, de har til Beplantning, ogsaa at bære Ekstraudgifter i Skatter til Stat, Amt og Kommune, og det er navnlig de sidste to Skatter, som føles trykkende. Jeg glæder mig derfor meget over den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet baade i det andet høje Ting og her, og haaber, at vi nu ved Slutningen af denne Samling kan faa Lovforslaget ført igennem. Der skal nogen Tid til, for at baade Kommuner og Ejere kan blive klare over, hvorledes Praksis vil blive for dem, og en saadan Forberedelsestid kan da det Aar blive, vi har tilbage, inden Lovforslaget kommer til ret at virke.

Der er af det ærede Medlem Hr. Juel udtalt Betænelighed over, at der i Lovforslaget er henvist til Grundværdien. Jeg tror ikke, disse Betæneligheder behøver at volde store Vanskeligheder, hverken for det ærede Medlem eller hans Meningsfæller. Thi her er ikke Tale om at indføre en kommunal Grundskyld med Regler for Kommunerne for, hvorledes de skal ligne; her er alene Tale om den Værdi, hvorpaa de kan ligne Ejendomsskylden i Fremtiden. Lovforslaget giver Frihed for Ejendomsskyld til Stat, og til Kommunerne, Amts-, By- og Sognkommuner, gives der Paalæg om, at den Ejendomsskyld, som skal betales, alene kan lægges paa den Vurdering af Grundværdien, der nu finder Sted, saa hele Spørgsmaalet om den kommunale Beskatning paa Grundværdi bliver ikke draget